

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoCsp/27/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619200424
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3619200424.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v spore žalobcu: Stavebné bytové družstvo, so sídlom Pod Šípkom 1301, Partizánske, IČO: 00 688 185, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Edit Balážiková s.r.o., so sídlom Jesenského 231/5, Partizánske, proti žalovaným: 1/ E.U., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX/X, J., 2/ C. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako žalovaný 1/, o zaplatenie 759 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske zo dňa 16. marca 2020, č.k. 6Csp/34/2019-91, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti, vo výroku II. o trovách konania **potvrdzuje**.
Vo výroku II. o vrátení súdneho poplatku žalobcovi odvolanie žalovaných 1/, 2/ **odmieťa**.
Žalobca má voči žalovaným 1/, 2/ spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. konanie zastavil, výrokom II. rozhodol, že žalobca má voči žalovaným 1/, 2/ spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a výrokom III. rozhodol o vrátení súdneho poplatku za žalobu žalobcovi vo výške 19,80 eur prostredníctvom prevádzkovateľa systému platby súdnych poplatkov - Slovenskej pošty, a.s. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou zo dňa 19.03.2019 domáhal od žalovaných 1/, 2/ zaplatenia sumy 759 eur s prísl., a to titulom neuhradených platieb do fondu údržby, prevádzky a opráv domu a za služby spojené s užívaním bytu za mesiace máj 2018, júl a august 2018 a október až december 2018. Podaním zo dňa 09.03.2020 vzal žalobca žalobu späť v celom rozsahu z dôvodu, že žalovaní po podaní žaloby celú pohľadávku vrátane zmluvnej pokuty a súdneho poplatku zaplatili. Súd v dôsledku späťvzatia žaloby v zmysle ust. § 144, § 145 ods. 1 a § 146 ods. 1 CSP konanie zastavil. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania súd odôvodnil ust. § 256 ods. 1, 2, § 262 ods. 1, 2 CSP a tou skutočnosťou, že žalovaní po začatí konania splnili to, čoho sa proti nim žalobca domáhal, a teda v merite veci dosiahol plný úspech. O solidarite žalovaných súd rozhodol podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka. O vrátení súdneho poplatku žalobcovi, kráteného o 6,70 eur, súd rozhodol podľa § 11 ods. 3, 4, 6 písm. b), § 10 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

2. Proti tomuto uzneseniu podali v zákonnej lehote odvolanie žalovaní 1/, 2/, a to voči výroku II. o nároku na náhradu trov konania a voči výroku III. o vrátení súdneho poplatku žalobcovi. Namietali, že oni ako spotrebitelia sú oslobodení od súdnych poplatkov. V danom spore sa nepochybne jednalo o spotrebiteľskú vec v zmysle ust. § 52 Občianskeho zákonníka. Uviedli, že v konaní došlo k vydaniu platobného rozkazu, voči ktorému podali odpor, následne bolo nariadené pojednávanie. Dlh na nájomnom bol celý zaplatený, a to istina v sume 759 eur, vrátane príslušenstva, pozostávajúca zo súdneho poplatku za podanie návrhu, zmluvnej pokuty a úrokov z omeškania. Celkovo žalobcovi zaplatili 898,18 eur. Poukázali na to, že žalobca si uplatnil zmluvnú pokutu, ktorá je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a hoci súd o tomto vedel, priznal mu náhradu trov konania 100 %. Ďalej uviedli, že žalobca mal celý dlh zaplatený už v novembri 2019, mohol vziať žalobu späť a nevznikli by mu ďalšie náklady.

A teda vlastnou chybou tak robil až 09.03.2020. Žalobca sa podľa nich bezdôvodne obohatil, keď im naúčtoval zaplatenie súdneho poplatku, ktorý sa mu teraz vracia späť, ako aj zmluvnej pokuty, na ktorú nemá nárok a taktiež si uplatnil trovy konania vo vysokej sume. Ohľadne náhrady trov konania poukazovali na použitie ust. § 257 CSP kvôli ich zlej finančnej situácii, a teda, aby žalobcovi nebol nárok na náhradu trov konania priznaný.

3. K odvolaniu žalovaných žalobca v písomnom vyjadrení uviedol, že sa nestotožňuje s argumentáciou žalovaných v odvolaní, uznesenie v napadnutých častiach považuje za správne, žiadal ho potvrdiť a priznať mu plnú náhradu trov odvolacieho konania. Podľa jeho názoru súd prvej inštancie postupoval správne, keď pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal zo zásady procesnej zodpovednosti za zavinenie v zmysle ust. § 256 ods. 1 CSP. Žalovaní zaplatením žalobou uplatnenej pohľadávky, vrátane príslušenstva vo svojej podstate uznali dôvodnosť žaloby a súčasne procesne zaviniť zastavenie konania, nakoľko práve v dôsledku správania žalovaných on (žalobca) musel pristúpiť k späťvzatiu žaloby. Skutočnosť, že sú žalovaní spotrebiteľia nemá vplyv na ich povinnosť nahradiť trovy konania vzniknuté druhej sporovej strane, či už podľa zásady úspechu alebo zásady zodpovednosti za zavinenie (viď uznesenie NS SR sp. zn. 2Obo 89/2010 zo dňa 13.10.2010 a sp. zn. 6Obo 181/2007 zo dňa 29.05.2009). Uviedol, že nesúhlasí s tvrdením žalovaných, že by bol odôvodnený postup podľa § 257 CSP, nakoľko na ich strane nie sú žiadne dôvody osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali nepriznanie nároku na náhradu trov konania žalobcovi. Dodal, že všetky úkony, ktoré bol v konaní vykonané, boli odôvodnené, účelné a nevyhnutne potrebné v záujme jeho úspešného uplatnenia práv a nesúhlasí s tým, že by spôsobil vznik nadbytočných nákladov. Práve naopak, samotní žalovaní svojím správaním spôsobili vznik trov konania, ktoré by inak neboli vznikli.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné vo výroku II. podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť a odvolanie žalovaných 1/, 2/ vo výroku III. je potrebné podľa § 386 písm. c) CSP odmietnuť.

5. Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. (o zastavení konania) zostalo odvolaním žalovaných 1/, 2/ nedotknuté, preto je v tejto časti právoplatné a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté (§ 367 ods. 2 CSP).

6. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zaviniť zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protiv strane.

7. V zmysle citovaného ustanovenia má v prípade späťvzatia žaloby povinnosť nahradiť trovy konania žalobca, pretože späťvzatím procesne zaviniť zastavenie konania. Iba v prípade, ak by vzal žalobu späť preto, že zo strany žalovaného došlo k správaniu, ktoré má pre žalobcu obdobné následky ako vyhovie jeho žalobe, je možné konštatovať zavinenie zastavenia konania žalovaným. Takáto situácia prichádza do úvahy typicky v prípade, keď žalovaný v priebehu konania uhradí žalované plnenie, teda vo všeobecnosti vtedy, ak pred rozhodnutím vo veci samej dobrovoľne splní žalovanú povinnosť.

8. Ustanovenie § 256 ods. 1 CSP je z obsahového hľadiska v podstate zhodné so skorším ust. § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ktorý stratil účinnosť 30. júna 2016. Niet preto dôvodu neaplikovať ustálenú judikatúru všeobecných súdov, ktorá sa týka § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Ak došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia žaloby, možno žalovanému uložiť povinnosť nahradiť trovy zastaveného konania v prípade, ak pre jeho správanie bola vzatá späť žaloba, ktorá bola podaná dôvodne (nález Ústavného súdu SR z 20. marca 2018, sp. zn. II. ÚS 569/2017).

9. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou dňa 19.03.2019 domáhal od žalovaných 1/, 2/ zaplatenia (spoločne a nerozdielne) sumy 759 eur a zmluvnej pokuty 0,5 promile z dlžnej sumy za každý deň omeškania (zo sumy 44,61 eur od 25.09.2018 do zaplatenia, zo sumy 139,88 eur od 01.07.2018 do zaplatenia, od 01.08.2018 do zaplatenia, od 01.10.2018 do zaplatenia, od 01.11.2018 do zaplatenia, od 01.12.2018 do zaplatenia). Dňa 23.04.2019 súd vo veci vydal platobný rozkaz, voči ktorému podali žalovaní (10.05.2019) odpor. Následne dňa 24.06.2019 uhradili žalobcovi 100 eur, dňa 24.07.2019 a dňa 16.08.2019 uhradili po 50 eur a na základe zisteného preplatku vo výške 339,89 eur v zmysle vyúčtovania služieb poskytnutých v súvislosti s užívaním bytu v roku 2018 bola suma preplatku započítaná na čiastočnú úhradu žalovanej pohľadávky (v sume 44,49 eur na úhradu

nedoplatku za mesiac máj 2018, v sume 139,88 eur na úhradu nedoplatku za mesiac júl 2018, v sume 139,88 eur na úhradu nedoplatku za mesiac august 2018, v sume 15,64 eur na čiastočnú úhradu nedoplatku za mesiac október 2018), v dôsledku čoho vzal žalobca podaním zo dňa 10.09.2019 žalobu v tejto časti späť. Podaním zo dňa 09.03.2020 (pred prvým pojednávaním) vzal žalobca žalobu v celom rozsahu späť z dôvodu, že žalovaní po podaní žaloby uhradili jeho pohľadávku v celom rozsahu, vrátane príslušenstva - zmluvnej pokuty a súdneho poplatku.

10. S poukazom na uvedené bol zhodne so súdom prvej inštancie aj odvolací súd toho názoru, že žalovaní 1/, 2/ úhradou žalovanej pohľadávky po podaní žaloby procesne zavinili zastavenie konania a v súlade s ust. § 256 ods. 1 CSP súd prvej inštancie správne priznal žalobcovi voči žalovaným (spoločne a nerozdielne) nárok na náhradu trov konania. Preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

11. Pokiaľ žalovaní v odvolaní poukazovali na použitie ust. § 257 CSP pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania, v zmysle ktorého nemal byť žalobcovi nárok na náhradu trov konania priznaný, odvolací súd uvádza, že pre jeho aplikáciu neboli splnené predpoklady. Dôvodom hodným osobitného zreteľa pre nepriznanie nároku na náhradu trov konania úspešnému žalobcovi v žiadnom prípade nemôže byť iba poukaz žalovaných, že v spore išlo o spotrebiteľskú vec alebo, že je potrebné tak rozhodnúť kvôli ich zlej finančnej situácii. Zákon totiž pre rozhodnutie o nepriznaní nároku na náhradu trov konania podľa § 257 CSP vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok, a to - dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti, ktoré však z obsahu spisu, ani z tvrdení žalovaných nevyplyvajú a v konaní neboli preukázané. Pri rozhodovaní o trovách konania je bez právnej relevancie, že žalovaní v spore sú spotrebiteľmi.

12. Podľa § 386 písm. c) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

13. Podľa § 355 ods. 2 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

14. Pokiaľ ide odvolanie žalovaných 1/, 2/ vo výroku II. o vrátení kráteného súdneho poplatku žalobcovi, odvolací súd v tejto časti odvolanie žalovaných odmietol. Vychádzal z ust. § 355 ods. 2 v návaznosti na ust. § 357 CSP, ktorý stanovuje, voči ktorým rozhodnutiam súdu prvej inštancie vydaných sudcom je odvolanie prípustné. Ak je teda podané odvolanie voči uzneseniu (výrok III. o vrátení kráteného súdneho poplatku žalobcovi je potrebné považovať za uznesenie), ktoré nie je obsiahnuté v enumeratívnom výpočte (v ust. § 357 CSP), musí byť odvolanie odmietnuté. Odvolanie proti inému uzneseniu, než je vymenované v ust. § 357 CSP, totiž nie je prípustné.

15. Odvolací súd dodáva, že ak žalovaní žalobcovi v priebehu konania zaplatili celý súdny poplatok zo žaloby, je potrebné, aby sa na žalobcu obrátili so žiadosťou o vrátenie tej sumy súdneho poplatku, ktorá mu bola výrokom III. tohto uznesenia súdom vrátená (19,80 eur).

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal voči žalovaným nárok na ich náhradu v rozsahu 100 %, nakoľko bol v odvolacom konaní plne úspešný. O výške tejto náhrady rozhodne v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).